

HABLANDO DE LA CANYÍ

(Diálogo entre el señor Colilla y el señor Muñete. Dos críticos, secretamente enamorados del palmito de Ester Formosa)

Colilla: Muñete, hay que explicar a la gente quien es La Canyí. ¿Como lo hacemos?

Muñete: Es fácil Colilla. Así: La Canyí es una chica que canta canciones y tiene un repertorio muy variado, que va desde las baladas de Franz Wedekind a los temas más populares de Quintero, León i Quiroga.

Colilla: No exactamente Muñete, no exactamente.

Muñete: Pues La Canyí es una actriz que canta canciones, etcétera.

Colilla: Mejor, pero tampoco exactamente.

Muñete: Pues La Canyí es un personaje creado por una actriz que canta canciones, etcétera.

Colilla: Ahora vamos por buen camino, Muñete. Pero hay que decir como es el personaje.

Muñete: Encantador.

Colilla: Objetivamente quiero decir.

Muñete: Objetivamente encantador.

Colilla: No seas pesado. Hay que decir porqué.

Muñete: Ahora sí que... Me has bien jodido, Colilla.

Colilla: Te ayudo yo. Mira, es un personaje encantador por el juego de los contrastes.

Muñete: ¡Venga!

Colilla: Es tímida y al mismo tiempo desvergonzada, es insignificante, también espectacular, es ingenua pero todo en ella es fruto de una deliberación muy sutil, es misteriosa, y es transparente, sirve grandes dosis de inteligencia con una fenomenal cara de tontita...

Muñete: ¡Ahora yo, ahora yo! Hace humor con una impavidez digna de Buster Keaton, canta melosamente las cosas más ásperas y pone el punto justo de acidez a los caramelos más empalagosos, es popular y refinada, es...

Colilla: Oye tú, me parece que es suficiente.

Muñete: Quizá sí.

Colilla: La gente va a pensar quien sabe qué.

Muñete: Es que, chico, no se como te lo diría.

Colilla: También tienes razón.

Joan Casas

PARLANT DE LA CANYÍ

(Diàleg entre el senyor Burilla i el senyor Munyet. Dos crítics, secretament enamorats del pamet de l'Ester Formosa)

Burilla: Monyet, hem d'explicar a la gent qui és La Canyí. Com ho fem?

Munyet: És fàcil Burilla. Així: La Canyí és una noia que canta cançons i que té un repertori molt variat, que va de les balades de Franz Wedekind als temes més populars de Quintero, León i Quiroga.

Burilla: No exactament Munyet, no exactament.

Munyet: Doncs La Canyí és una actriu que canta cançons, etcétera.

Burilla: Millor, però tampoc ben bé.

Munyet: Doncs La Canyí és un personatge creat per una actriu que canta cançons, etcétera.

Burilla: Ara anem pel bon camí, Munyet. Però has de dir com és el personatge.

Munyet: Encantador.

Burilla: Objectivament vull dir.

Munyet: Objectivament encantador.

Burilla: No siguis pesat. Has de dir perquè.

Munyet: Ara sí que... M'has ben fotut, Burilla.

Burilla: T'ajudo jo. Mira, és un personatge encantador pel joc dels contrastos.

Munyet: Fot-li!

Burilla: És tímida i a l'hora desvergonyida, és insignificant, també espectacular, és ingènua però tot en ella és fruit d'una deliberació molt subtil, és misteriosa, i és transparent, serveix grans dosis d'intel·ligència amb una fenomenal cara de beneïta...

Munyet: Ara jo, ara jo! Fa humor amb una impavidesa digna de Buster Keaton, canta melosament les coses més aspres i posa el punt just d'acidesa als caramelos més enfiadors, és popular i refinada, és...

Burilla: Tu, potser que ja n'hi ha prou.

Munyet: Potser sí.

Burilla: La gent es pensarà qui sap què.

Munyet: És que, noi, no se com t'ho diria.

Burilla: També tens raó.

Joan Casas